

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

<p>Előfizetési ár: Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr. Magyar száma ára: 15 krajczár. Előfizetési ospan a kiadóhivatalban lehet B.-Gyarmaton.</p>	<p>Előfizetési pénzek, reclamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők. A lap szellemi részére a s Nylt-térre vonatkozó minden közzétételre a szerkesztőség küldendő.</p>	<p>Hirdetések Árzaszály szerint számítanak. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközöltenek. Bélyeg minden egyes beiktatásnál külön 30 kr. Nyitltár petti sora: 20 kr.</p>
---	---	--

B.-Gyarmat, 1894. szeptember 23-án.

Ő Felsőge elutazása.

Ő Felsőge I. Ferenc József Ausztria császára és Magyarország apostoli királya 1894. évi szeptember hó 17-ától 21-ig Nógrádrármegye székhelyén: Balassa-Gyarmaton időzött.

E legmagasabb látogatás tényét és idejét a történelem műzsája aranybetűkkel fogja feljegyezni megyénk érkönyvének lapjaira.

Mert ily napok nem egy megye, de egy nemzet életében is csak ritkán fordulnak elő.

Tanul voltunk a legmélyebb hódolat kifejezésének és a rajongó szeretet ama lélekemelő megnyilatkozásának, melylyel Nógrádrármegye lakossága jó királyát, népének nájját fogadta.

Tanul voltunk a vármegye s ma főkezsésének, hogy Ő Felsőge nézre, a körében való időzést lehetőleg kellemessé s kedvessé tehesse.

És tanul voltunk a fénynek a pompának, melyet kifejtett, — örmének, melyet annak boldogító tudata élesztett, hogy Urunk, királyunk közöttünk van.

Mindéből pedig azt a tanulságot merítettük, hogy az igazi lelkesedés oly virága az ember kebelnek, melynek csak a szabadság napaugara adnak éltető erőt.

Igen, oly lelkesedésre, minőt Nógrádrármegye népe tanusított — csak szabad, és boldog nép képes.

De urunk, királyunk szívet is megindították a hűség, lyulitás és ragaszkodás nyilvánításai.

És őt is boldogítja az a tudat, hogy hű népe őszinte szeretettel bírja s hogy az képezi trónjának legszilárdabb oszlopát.

Több ízben kifejezte legmagasabb megelégedését; kedves volt előtte Nógrád közönségének hódolata és azt kegyesen fogadta.

A legalkotmányosabb, legliberálisabb urakodó — kellemes benyomásokkal távozán körünkől — imhoh ezrek ajka rebegi: Istén áld meg Urunkat, királyunkat, csiadáseg borostyánjaival övedz homlokát, hogy népe által szeretetre, zavartalanul érezhesse a boldogságot, mely mindnyájunknak lehghő óhajítása!

A király Nógrádban.

Nógrádban sűrűn jellek
Az emő vármegye,
Hogy ezek alján egykor
Nek vért nyeli a homok.
Balassa-Gyarmat, Nécségy
Utat sötét csarvó,
Sokát várt és várakozott
„Nógrád a köztgyért.”

Népe Nógrádrármegyeben
Must agyak útjének,
Kemény csatában állott
Must is két hadserget;
De az ipoly hullám;
Nem felett most a vér,
S hullákkal sines boritva
A tágas csatater.

Mert bár dörög az ágyú
S csillag, sítlog a kard,
Nárt troni most egyenlőben
Egy hadfél sem akart
Ekkor manóvet ez csak,
Hogy lássa a bud-ur,
Mie tud segédek, ke majdan
Hátránk vitézség áll?

S eljött Nógrádmegyében,
S azur az uton jött,
Mere Árpád vezért
Egy szedés előtt
Ok ellenségre lélek,
S hű szívekre lett,
Mert szedés magyarra
Tett ill minden kebelt.

És bár az órák által
Épített várfalak,
Köztől, szélől leosan
Romokká omlának,
Uj szerelvények
Számíthat nemestnek,
Ha a király műhozának,
S mi házak lők lezának

Luhj Sándor.

A mily impozáns jelenetek játszódtak le Ő Felsőge idejéretelekor, épen oly ragyogó kép tárult elő akkor, a mikor szeretett királyunk városunkból eltávozott. Este 7 órakor már (önve voltak a Deák Ferenc- és szgyi utcák) a vasúti út a vármegyeház előtti terep pedig egész néparadat hullámzott. Haintner Arnold népszerű fozszalabiránk azonban a kordonokat csakhamar felhazarta s a néptömeg csendben és a legrendesebb rendben várta a fejedelmet, hogy még egyszer láthassa az ő szeretele méltó képet s hogy lelkes érzésében vegeyen lecsútt léle.

Végre elérkezett az esti 8 óra 10 percz, mikor Ő Felsőge elhagyta a díszes vármegyey lakosztályt. A lépcsőzetnél gr. Degenfeld Lajos főispán és Scitovszky János alispán magyar díszruhában várak a fejedelmet, a ki lekerézren emeleti lakosztályából, a főispánnak körülbelül ezeket mondta: *„Teljesen meg vagyok elégedve az itt tapasztaltakkal.”* Erre a főispán köszönetet mondott a magas látogatásért, utána csak az alkalommal köszöntte meg Ő Felsőgeket a magas kiutalást, mely őtet a Lipótvend lovagkeresztiének adományozása által érte. Ezután ragyogás léptekkel koscsjában szállt s a kiválóított Deák- és szgyi utcákon a nép lelkes éljenzései mellett ért a vasúti indóházhoz s ennek királyi pavillonján keresztül a külfönmorra ült. A vonat elindulásakor még egyszer kinézett az ablakon s katonáson örvénylve az éljenző közönséget, elünt szeméink elől a népei állal rajongását szeretett magyar király.

A királyi pavillon előtt szimpozs magyar űlőzetben számosan voltak jelen. Ott láttuk gr. Zichy Ferencot, Balás Antalt, Pajor István, Szteter Alfréd, Tihanyi Ferencot, Pongrácz Györgyöt, Dossowly Elekot, Heményi Károlyt, gr. Forgách Antalt és Jánosot, Szentaghy Antalt, gr. Berchölgy Arturit, Fáy Árpádot, Haintner Arnoldot, Hanzely Mártont, br. Jenesszky Sándort, Rusinkó Antalt, Balás Istvánt, Fáy Albertet és Sztranyavszky Gézát, ezeken kívül a vármegye és város tisztikarának számos tagját. Flenk és festői képet nyújtott a perzsonon megjelent női hölgyek gyönyörű koszorujai.

A váróteremben voltak Albrecht, Frigyes és Szalvátor főherczegek, Arnulf bajor herczeg, br. Fejérváry, Hieronymi és gr. Andrásy miniszterek. Albrecht főherczeg a királyi társaság alatt élénken társalgott gr. Zichy Ferenc főherczeg-mesterrel.

Ő Felsőge a magyar minisztereket kísérték az ő Felsőge részére külön berendezett vasúti zárkáj.

Tíz percz múlva a másik udvari vonat indult el, mely Arnulf bajor herczegét és F. Szalvátor főherczegét számos kíséretével vitte el körünkől. — lamét 10 percz múlva megindult a 3-ik vonat is, mely a magyar kormány képviselőit a három minisztert szállította el.

Ezzel befejeződtek a királynapok B.-Gyarmaton. A közönség még egyszer megénekte a triumfalis kánpukat, árbéczoos utczákat, még egyszer gyönyörködött a zászlókban s a fényes villanyvilágításban s ezután szívbo véteti szép emlékekkel nyugalomra tért, hogy másnap — a közönségre ebredjen fel.

Albrecht és Frigyes főherczegek tegnap d.-e. 11 órakor utaztak el városunkból. A perzsonon gr. Degenfeld Lajos főispán vezetés mellett díszmogyoruban nagy küldöttség várta Albrecht főherczegot s lelkesen megénekte őtet eltávozásakor.

Tisztelgés a minisztereknél.

Balassa-Gyarmat képviselőtestülete nemesak űlő-, de szükségesnek is tartotta, hogy a királylátogatás alkalmából városunkban időző miniszter uraknál tisztelgessen.

Igy esőtörtőkön ő mltya gróf Degenfeld Lajos főispán vezetés alatt tisztelgett Hieronymi Károly miniszternek. Heményi Károly városbíró a következő beszéddel üdvözölte a miniszert:

Nagyméltóságú miniszter ur!

Balassa-Gyarmat képviselő-testülete elengedhetetlen kedves kötelességének ismerte, hogy mltya Ő Felsőge legmagasabb látogatása alkalmából excellenciáj szintén falaink közt tartózkodik, testületileg tisztelgessen excellenciáj előtt. Fogadjon kegyelmes uram s tisztelgetés, mint városunk közönségének spontán megnyilatkozásait azon őszin iránt, kinek erős vállaira nehezedik országunk belhírgartásának nagy terhe.

A legmagasabb királyi látogatás, igen természetos, egészen következteltel városunkat hétköznapi színeiből s ánnapi hangulatot kellett lelkünkben és kölcsönösen egyaránt. Excellenciájú arcmélyes tanúja hazánk felkészedésének, aml egyébként királyi iránt a magyarral vele szeltek; tanúja továbbá excellenciájú annak is, hogy városunk a társélyhatósággyal versenyre lépkelőlt megtenni

mindent, hogy az ország koronás feje, az ország atyja jól érezze magát körünkben. S ha ez irányban még alsdajólaktól sem rettelőnk vissza, azsal előborakodni sértend a magyar vendégszeretelet.

Fáradásunkbért nem kértünk és nem várunk márt, sem a határol, sem a magas kormánytól, mint csupán azt, hogy látra a mi buszóságunkat, főkezsésünket, vizitációszeretelettel gondolkodjunk rószak, e jobb sorsra mltyó városra, amely a törökök és más népek mért, mlty is éretbelő pusztítása után megsebzette már a multat és jövendőt. Szeretjük is binni, hogy Ő Felsőge legmagasabb látogatása fordulópontot képez városunk történelében.

Ezeken vádem híven tolmácsolni Balassa-Gyarmat közönségének őrdelét, ujra kérvén excellenciáját, hogy szívbelő fahadt tisztelgésünket kegyesen fog, adni méltóztatását. A belügyminiszter a beszédre teljes jóakarattal válaszolt. Mindenekelőtt elismerését nyilvánította a balassa-gyarmati közigartatási állapotok- s a figyelmess rendezésen, amelyhez a város községe is buszól hozzájárult. Ezután a polgárságot kitérdő szorgalomra és tákarékoságra intette, mert — ugymond — a multak minden csapását is ezen tulajdonságokkal és csakis ezekkel lehet pótolni.

Majd a küldöttség egyes tagjával is beszélgetett s arra az óhajára, hogy a nagykörseg rendezett tanácsos városá alakuljon át, kifejelette, hogy ennek megvalósítása elő a maga részéről gátal nem vet.

Mikor az emelkedő közönség pótdó került szóba, megjegyezte, hogy a városok jó vagy rossz helyzetére nem épen a terés vagy nagyobb közönség pótték a mértékadó, mert minden attól függ, milyen czúra fordítják az adót.

Mint hogy többen hangulysították a főgimnázium kiköyát is, a miniszter részletesen tudakozódott az ennek alapjául szolgáló más iskolákról.

Másnap a küldöttség ismét ő mltya a főispán gróf dr. szives bemutatása mellett tisztelgett báró Fejérváry Géza, honvédelmi miniszter urnál: a küldöttség szónoka, ki is a városbíró, egyebek között kiemelte, hogy épen a most záruló hadgyakorlat is újabb bizonyítékot szolgáltatott az iránt: a katonai képzeltség mily magas színvonalra emelte honvédségünket a miniszter ur kiváló szakértelme, fáradatlan munkássága.

A miniszter ur ő excija igen kellemesen volt meglepre a tisztelgés által s köszönetet mondván a személye iránt tanusított úszetelet- s a kifejezett jó kívánatokról, örömmel hozta a küldöttség tudomására, hogy Ő Felsőge a királyi többszörösen nyilvánította megelégedését a B.-Gyarmaton tapasztaltak felett: megköszönvén továbbá a paratlan vendégszeretelet is, melyet a város községe a hadvezetéség s az összes főtisztek és katonaság irányában tanusított, biztositva a képviselő testületet, hogy viszont ő is kész a városért haláskörében minden lehetőt megtenni.

A küldöttség ezután gr. Andrásy Gyula miniszter urhoz sietett; ő excija azonban mint a főispán úrtól megértettük, gyöngélkedése miatt nem fogadhatta a küldöttséget.

A hadgyakorlatok.

Még az általános béke, vagyis a lefegyverezés be nem körtékerik, a harczerétt s kiképzett katonára, ha egyéb szempontból nem is, de a hazza védelme végett okvetlen szükség van.

S hogy ez érvényesüljön, hű sorban is az egyedet kell kiképzni katonakká. Több katonából (háború idején 60 ember) lesz a szaks mely már rejohat bocsát ki, de az aktívba lépés mondulatok szabatos keresztülviteléhez imét hegyz' és szükség.

S úgy megy így fel egő a hadserveg.

A hadgyakorlatok, a vezérlés, az egyes csapatok próbátelelei.

A vezérek vitáznak ilyenkor, tehetségükről, ügyességükről, a csapatok pedig harczerétségekükről.

Ezer és ezer embert szabatosan előkészíti is nebbé, amél intákb azt felhasználni, hogy a csata eredménye sikeres legyen.

Ha pedig az ellenség túlyosmó része, vagy a terep kedvezőtlen volta az egyik, vagy másik fél részére csata-vezérlést hoz, a kérdés vezetéséggel való visszavonulás sem hi feladat.

Igaz, a hadgyakorlatból nem gyalóval lőszek, sem a kard elő, nem hogy folytonosági híányt is ember testén, hanem a lövegek elhelyezése a lorassági utaknak kedvesek s, a gralogság fedett helyre való felállítása stb. jön számba.

Például: itt van egy dombvidék, ide az ágyúk állítandók; itt egy erdő, ide a gyalogság burkát el, a lövegekbe pedig a lorasság hódásdik.

Most jő az ellen, ennek okvetlen ügyelnie kell, hogy gyalogságát, lorasságát ágyúit, az ágyú és gralogsági lövegeknek lehetőleg ki ne tereye stb.

A döntések, ragis bírálók abból ítélnék, hogy egyik és másik fél mint felelt meg feladatának, hogy hol helytelen el agyuknak, csapatainak, mily távolból kerültek meg az agyuknak, a lovaság nem rohan-e a tőrönalra, mennyi veszteséget okoztak volna az agyuk stb. a töreledő ellenfele, vagy ez mennyi elonyt virozt volna ki től.

S most lássuk a b-gyarmati hadgyakorlatokat. Szeptember 18-án midőn a hadtestek az IV-ik a budapesti, Lohkorta herceg állatorvosa a 6-ik, a kassai, mádi Kovács stáb, vezérlete alatt) Estergom, Vác, Hatvan, Ipolyvás, Szakal, Karancsag, stb. betonásával elég tájékoztatást szerettek egymás hadállásairól az Ipoly mentén foglaltak egymással szemben hadállást.

Először a hírszolgálati osztályok útakat őszre. A hírszók egyes órai e napon hatvan kilométernyel is nagyobb utat lettek meg loran.

A 6-ik hadtest egy táviró-órszék sikerült táviró készülékét beleszállítani az ellen szolgálatában álló táviró sodronyba, így kibálgatták a 4-ik hadtest táviróit, illetőleg, hogy a 4-ik hadtest loran dandára Strúgn át standékok Szécsény felőlonyomulni e ennek támoagatására egy vadászadandó Lőrinczi pusztá magaslataira irányítottak. Ezenfelől a 6-ik hadtest is lovaságát e az ennek támoagatására szolgáló gyalog zászlóaljat Strúgn-ek irányította.

A 4-ik hadtest loran dandárának fő tőrökéve volt, hogy a Fekete-víz patakot szerezze meg, de sikerreloni, mert 3-ozari ösmecsapás után is a 6-ik hadtest lovasága támoagatás gyalogságtól, megtartotta a Fekete-víz vonalat. Az ötkötvet 160 agyú bombólésse kezdte meg, s nem egy gyengébb idegzett hógy ájult el az iszonyú légyomlás, agyumeraj, füst és por közepett.

19-én reggel a 4-ik hadtest, a 6-ik hadtest két hadosztály ellen teljes mőkédésben volt, s hű képet mutatva, mint rajlik le a harc egy oly szerényen isen való ájtókat íránt, milyen a Fekete-víz. A 6-ik hadtest, mely bár a napon még nem juthatott teljes erejének kifejtésére, még is, mint látni fogjuk, a harcslér bírtóában maradt.

A 6-ik hadtest Vilke és P.-Dardos mellett álló 2 gyalog hadosztályt kettős menetelesében a Fekete-vízig, a vasatg porfelleg dacára kitűnő conditióban hozta. Egyik hadosztály pedig, mely 17-én még Fekedél és 18-án Törincenél állott, 19-én a hartréfen éreshelvére talta magát.

Kovács a 6-ik hadtest parancsnoka, a Fekete-víz csellett a Patvarczól délre eső Dudáska magaslalt is megzálította, sőt az egyik gyalog hadosztálynak délelőtli 11 órakor Ceitárban kellett lennie.

A Fekete-víz mély medrét az utasok még jobban megerősítették.

A 4-ik hadtest minden áron Szécsénybe akart jutni, azért azr tőrököt, hogy a Fekete-vízől keletre eső magaslaltok és az új órdásél feletti magaslaltot nyerte meg.

A harcslér loran atak előtte meg a a támadó 4-ik hadtest a Dudáskára, a szeléstényi dombról (Fáy Árpád az kaeltyának nem egy a légyomlatól belőrt ablaka tanuítija) lövölt.

A 4-ik hadtest Ipolyon túli csapatai (2 hadosztály Patvarcz és Marczal, hírszó Dudáska ellen barozól) az Ipolyban állottak a vándoktól volt a 6-ik hadtestet jobbcsatryban és hátban támadni.

A helyzet a 6-ik hadtestre, melynek erje még együtt nem volt, kritikussá állt, de 11 óra közeledtli, e Ceitára rendelt egyik hadosztály agyú megértek, e csatári és írási magaslaltok tőröni kerdeslett, sőt a gyalogság sora is látszóttak, melyek a 4-ik hadtest egyik osztály ellen oldalt fenyegető állást folytattak. Dudáska elleni támadás is visszaverettet és így a 6-ik hadtest maradt ura a harcmezőnek; a 4-ik hadtest pedig ájtel szállására visszavonulni kényszerült.

Már, hogy a szeles idő, e csapatok, különösen a lovaság által felvert port, még inkább sötétítte, s így

megesett, hogy a hadtestek saját lovaságukra is tőrtek.

E nap hadgyakorlati különben Ő Felsége a király teljes meglegedéssel varták ki.

20-án reggel a már teljesen együtt lerő 6-ik hadtest kezdete meg a támadást, aztal, hogy a 4-ik hadtest észak felé — tehát éppen ellenkező irányban a honnet érkezés — sorítottak.

A 4-ik hadtest most 2 hadosztályt Nyíres, Kőröcses és Csevitén, tőréréget pedig a cseszvet magaslaltokon helyeste el, egy hadosztályt pedig Hoggás pusztánál (Mohora íráni) tartotta készen.

Izen állás ellen a 6-ik hadtest egy hadosztályával (melynek egy dandára mint tartalék lóba fele) a másik hadosztályával és a tőréréggel a Hoggár harabza fele, egy dandár Lőrinczi felé és végre még egy hadosztályjal támadott.

A loran hadosztályok az Ipoly völgyében foglaltak állást.

A 4-ik hadtest kitűnő állásból előnyomult, (de a 6-ik hadtesttől is kitűnő volt, csakogy az egyik feléek engedelni kellett és pedig: egy hadosztály Patvarczon át, egy dandár Strúgn innen, egy hadosztály pedig Mohorán át a Patvarcz felett álló Dudáska magaslalt felé.

Ez alatt a 6-ik hadtest közepéből érő agyütőzet erőszelt. Kőröcsesre, hogy előkérsítse egyik hadosztály támadását, de csakhamar bukkentlét lánia biztos soroséget s elhatározta magát a Fekete-vízre való visszavonulására, míg egy hadosztály még nagyon sok bontakozott csak ki a heves harcslér, a nap legjellemzőbb vonása, hogy a hadsereg összes fegyvereméni ösmükködésbe hozták.

A 6-ik hadtest szécsényi és csitári tonalban éjjelelt. Kovács kitűnő intézkedéseivel ellenét alaposan megverhethe volna, neki feladata azonban a visszavonulás volt.

21-én a 6-ik hadtest parancsnoka elhatározta, hogy Losoncra felől vissza, azért a város mellyel szorosan való áttóvalás biztosítására egy-egy dandárt lovaságot és tőréréget rendelt ki, három gyalogsádjat pedig reggel 8 órakor Losoncra indított.

A 4-ik hadtest, hogy Szécsényen föl Solytálya a támadást, azért egy hadosztályt a vasatgy vonalra, egy hadosztályt a tőréréggel a Uráni pusztáról Ceitára, a loran-dandár szintén Szécsény felé nyomuljon, a honvéd hadosztály pedig a hadtestpar. rendelkezésére álljon.

A 6-ik hadtest a csitári magaslalt és Tabukál csak 3 dandárral és tőréréggel megállta tartván (Ceitár ablakai elég dolgot ósnak az ablakosoknak), ennek arcvonalára Lohkorta egész erejét egy hadosztályt, oldalba támadásra pedig 2 hadosztályt rendelt, a tőréréget pedig a gardonyi pusztáról türelt. Időközben a bekerítésre ki-zemelt két hadtest is támadásra készült, mit a nehezen jarmolt nyílt terep és egy loran hadosztály támadása nem engedte volna meg, míg fél 12-kor a lefúrás be nem közelelt.

Ő Felsége, ki órák hosszú során át, minden fáradság nélkül loragott, a legkisebb mozzanatról is személyes meggyörődést szerzett (sőt az egyes sereleket is felkereste a különösen a 25-ik, háti erődökönk és sarakat: — „Az erred igen jó szímben van. Megvagyok elégedve teletek fiaim” — indította. A honvédség is nagy elismerésben részesült és ennek eredményeképp a két hadtestparancsnok előtt a bemutatottak felett legmagasb meglegedést fejezte ki.

A csapatok meg is érdemelték a legmagasb elismerést, mert dacára a farszót mevetelésnek, a tőrben rohamban derékasan állták helyüket. Beteg alig akadt, halott pedig csak egy tőrér önkéntes, ki lozával a cseszveti út mellyedésébe zuhant.

Balassa-Gyarmat a az egyes falvak lakosai, kikkel Ő Felsége találkozott mindenütt a legzívelyesebb udvözléssel fogadták, mit hogy Ő Felsége kedvesen fogadott látszott királyi jószágos arczárl.

Visszapillantás.

Jól eső örömmel gondolunk vissza a lefolyt ünnepeinkre. Minden dícsérvé nélkül mondhatjuk, hogy bbsékek lehetünk a mindenké által elismert rendre és a példás, tisztességelődő magaviseletre, melyet közönségünk tanusított.

Balassa-Gyarmat jóhírvere lejárja ország-világot. Ott a fúrásra sajta, mely igen bizalgyon nyilatkozott rólunk: a sok idegen, mind meg volt elégedve. A körökben tartózkodott katonaságnak és annak vezérférfiaknak sines elég panaszra, de úgy tudjuk, hogy legmagasabb vendégünk: Ő Felsége, a király is, egész hátrorolt alakban adott kifejezést magas meglegedésének. Ennek mi möl fölött örüdvünk. Örömeztelünk mellé mint ikerestéver szegődik a hála, mely ékes szavakban szeretni kifejezti, azt a sok mindenfelét, melyet elmondani oly kellemes kötelesség.

Mert természetesen tartatja mindenké, hogy az elért lényes eredményt sok előkérsült, nagy munka előzte meg. Első sorban fontos szerepe jutott alafalosan szerettet főispánunk, úrol Degenfeld Lajos ő méltóságának, ki a kormányra tudott hatni, hogy „nekünk” juttott a szerénssé Ő Felséget körömben ödvözölhetni. Őre volt a nehérs feladat a tármszege, koránny és a hadsereg vezérsl ferhá között a tárgyalásokat közvetíteni. Tapintat, őszinte, egyenes és hazafias szellemű eljárásának sikertelt a dolgokat így kezvni, hogy minden a rendszer kerékgyámban haladt. De érdeme van mindazekben a főispán ur kitűnő titkárya Stontagyi Antal urak is.

Az előkérsülteknek tnyleges vezetési, a részletek kidolgozása és keresztülvitele nagy népszerűségnek örvendő alispánunknak, Seitorzky János ő nagyságának, jutott. Igazi hadvezér módjára csapatokra osztott bennünket, oda állított mindenké, a hol teltség és képessége legjobban érvényesülhetett. A munka-megosztás élvénék bódolva, a teendőkét záros határlól mellélt jöböként az egyes bizottságoknak kiadta.

A minden-pénzeken tartott értekezleten a tőrfeleket számonkérte. Hónapokon át tartott ez így.

A tármszegeháznak átalakítása, a díszítések, az egész dolgnak lényegyri kezölése, mind alispánunk reszortjába tartozott. Ő tárgyalta a különféle iparosokkat és vállalkozókat. Itthon ez sok dolgot adott. S ő mindent lelkesedéssel, minden csekélységre kiterjedő figyelemmel végzele.

A nagy közönség ezt szívesen elismeri és köszönettel adózik neki érte.

De elégre nem sikerült volna minden oly pompásan, ha alispánunknak nem lett volna hasonló lelkesedéstől áhatott munkatársai, kik közül első sorban a b-gyarmati járás derék főszolgabíráját: Baintner Arnold urat kell felemleltünk.

Kívette a munkából részt B-Gyarmat városának bugó főbírája: Reményi Károly úr is, ki igazi hatalmas lévél mőkédett közre, hogy minden kellően sikerüljön. Sokat fáradozott és különösen az elszállásolás körül nagy tekerényiséget fejtett ki Baintner Ottó megyei főpntárnok, ki fontos feladattal fellegya. Ur Hammer Ferenc úr, a jejjegző bugó körműködésével példásan oldotta meg.

De igazságtalanok volnánk, ha egyes bizottságok élnökei mekközönsérol nem említköznék meg dícsérelig. Bizony hazafias erelkesedéset végeztek, kik a részletek keresztülvitelénél segédkezet nyújtottak.

Szépem munkálkodtak: Angster László, Pokorny Gusztáv, Szatmáryszky Géza, Cséfalvay Géza, Cserenyák György, dr. Feleli Ferenc, Hállor Sándor és mint a sajtóbizottság élnöke Horváth Dáni.

Az általános elismerésen kívül jutalmuk: a siker. S most, hogy az ünnepeknek emulnak, fogjunk ismét komolyan mindennapi munkánkhoz! Sok dolog vár ránk, ha erőteljesleg és anyagilag haladni akarunk. Már beszélünk erről is!

TÁRCSA.

A kik egymást szerették.

— Történeti elbeszélés a XVII. századból. —

VILÁGI HÍRTEL.

A jó Magda néni, Fánchy szavaitól egészen áthatva, mindenbe beleegyezett. Azt nem is vette észre, hogy a nagy karus sák háta mögött Szidónia hallgatódzott, ki midőn anyja egybekeleltésbe beleegyezését adta, nagy örömmel rohanat anyja elé, azt össze-vissza csókogalva. Pál szintén oda lapogt, a jó anyja kezét hálás ésszállal halmozta el, magus kegyét szívóból megköszönte.

— Jó, jó csak ne széleskedjétek már és legyetek komolyabban, mert még a főkötömét is letéptétek. Majd Magda néni is össze-vissza csókolta a szerelmes párt, kik e percében mindenkinél boldogabbnak érezték magukat.

Fánchy tőből volt Csátrágon, mint borsóki várában. A fiatalok annyira megszerették egymást, hogy egymás nélkül talan nem is élhettek volna.

Az idő már tél felé kezdett járni, beállottak a havazások. Szidón, Pál előtt többször emítte, menyenyire szereti a selymvarászatot. Emítte, hogy az ő karvalja már kiüregedett a így a vadászatra nem alkalmas. Egy napon Pál gyönyörű két kitanított selymöt hozott Szidónnak nyamókéba, ki végtelennél örült ennek a figyelemnek, mely borsóit nem látott, de egyuttal csodálkozott azon, miért van a selymöknek vörös karminszin borsól készült sapkájuk. Pál meggyászta: Lám ez azért van szép hűgom, hogy ne legyenek szórakoztatott az ok nélkül ne repüljenek.

Mert lássuk, ha a vizslát előre bocsátjuk és az megszámlalja a vadat, megállja, parncsözén a vadra ugrik, akkor lekupjuk a selym varászlól a sapkát és ez intésinkre a vad után repül, addig hajhászsa a felvert vadat, még le nem vágja a vizsla azután elhozza a vadat, a selym pedig visszarepül az én szép hűgom karjára.

— Oh, be szép az, ugy-e bátyám, fogunk így vadászni?

— Fogunk kedvesem, volt a felelet — és ha a tél még be nem áll, okvetlenül selymunkat volna, de így a nagy hó miatt elmaradt a selymunkat való vadászat.

Szidónnak végtelen öröme lett a két selymokban, úgy szerette, úgy ápolta őket, mindig hal a karjára, hol a fején álltek, még az eből ideje alatt is, a nyírel néha boszankodott az anyja, de végtelennél szeretőben leányát, előtte hallgataglyan ezen gyengécséget.

Egy napon lovas ember érkezett a várba hízzel. Balassa Simon értesült nejtől és leányát, hogy jesszenek fel Szidón várába, a hova pár nap alatt többek társaságában ő is meg fog érkezni hogy az ottani rengeteg erdőben nagyobb-szerű vadászatot tarthassanak.

Fánchy e hírt meghalva, öblöszt, nem különben Szidónia is a vészesnádál egészen szótlanok voltak. Magda kezdte meg a beszédet.

— Nezzé csak Pál ósötén, ha férjem ő kogyelme Szitayára jön, és ott vadászni tart, keryelmed, mind vadász ember szidón megjelentelben, a vadászlat után mindent elismertelhetünk.

— Igen, igen jó anyám. Fánchy bátyám jöjjön el, atyánk szívesen fogja látni, különösen, ha közeliből megismeri a megdölja, hogy őo hitvese akarunk lenni.

hallgatnod kell, mert férjhez menetelednek atyád akarata szerint kell történnie.

Magda asszony csak most látta be gyenge voltát, megbánta, hogy a fiatalok kérsének engedve, az apa túlta nélkül adta beleegyezését, de már mind-egy, a dolgon változtatni nem lehet s beleegyezését visszavonni nem fogja. Szidón azonban óva gyűjelmeztette: — A dolguba ne aratkozzál (des leányom, atyádat el kell készítenem s ezt bizd reám. Közas érdekünknel nem szabad megdöngölnünk cselekedni, nehogy az apát megharagytuk, mint atyát, a ki egyedül úr és parancsnok a háznál.)

— Igaza van kedves nemém — szolt közbe Fánchy Pál — és csakis kedvező alkalmat felhasználva fogunk erről magyaltatással beszélteni. En bizony remélem és hiszem, hogy látva és tudva, menyenyire szereljük egymást s olyan szereltemelőlő pártfogók körbenjárása mellett, mint kedves nemém, elhatározásunkba bele fog egyezni. A vadászatra el fogok menni, mintlha a végtelen vezetelt volna oda, s ismerve magyar természetünket, tudom, hogy egy Balassa selymsem sérül meg a vendég-szeretlet és a szives látást. A többi azután majd magától fog jönni.

Masnap Pál ur hozákra, a nők pedig Szitayára mentek.

Fánchy nagyon leste az alkalmat, hogy hova-előb Szitayára mehessen.

1649. januárius havában nagy sürgös-forgás volt Hontmegye foglamosabb ügyesében, az ugynevezett Szitayán. Ugyanis a var ura Balassa Simon ekkor ide jött a nagy vadászatra hívta meg barátait, ismerőseit.

Azon időben a mostani glorielle alatt egy terjedelmess var volt. Balassák főszke a mostani glorielle helyén közönséges őrortony emeltekdel.

(Folyt. köv.)

A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesületnek Nyitrai, 1894. október hó 1-én és 2-án tartandó közgyűlésének összehívását a rendező bizottság végleg is megállapította.

Október 1-én Nyitrairól reggel 8 órákor különvont indul Eszékújvárra, mely a nyitraiakat és a szeptember 30-án érkezett idegen fogadók az élénk fogadására várta. Gróf Károlyi István egy elnök délelőtt 9 óra 40 perckor érkezett Eszékújvárra, ahol az egyesület és Nyitravármegye bizottsága meglátogatásában István alispán fogadja. A fogadást követően különvontat történik a továbbutazás Nyitraira, ahol az egyesületet Kostyál Pál, polgármester üdvözli. A különvontat délelőtt 11 órákor ér Nyitraira. A vendégek ezután a különböző egyesületek tagjai és a tanulók ifjúság állal alakított csoportot át a kiküldetett városba vonulnak, ahol elszállásoltatnak. A meggyezésen a rendezőség tudat arról, hogy mindeneműm felvilágosítással fog szolgálni. — Délután 3 órákor a kiadottok egyben kiküldött szakközlettség, 4 órákor az igazgató választmány tart ülést a városban. Este 8 órakor a F. M. K. E. szantárutalá Komáromi Marián és Ujházi Éde vendéglételekkel díszelőlést rendez, mely után Thudorczy Vilmos főispán, este 10-án, október 2-án reggel 8 órákor szentelik fel az egyesület zászlaját. Délelőtt 10 órákor pedig a meggyezésen meggyűlik a közgyűlés, melyen királdan díszes társaság fog a szónogyen lévő fontos kérdéseket bátorozni. A közgyűlés után ugyancsak a meggyezésen bankett lesz, mely leriték ábra borral 3 frt 50 kr este pedig társasestély következik.

A közgyűlésen résztvevő árendészkordat a rendezőség felkéri, hogy az egy. ütközélt idején jelentkezni szíveskedjenek. A vasúti kedvezményes jegyek gyorsvonatokra nem érvényesek.

Közmondások és szólásmódok latinul.

- 133. Megveszt magad: Omnia jure tibi virtutis succurrat imago.
- 134. Messzinnen jöttnek szabad hazudni: Plurima narrabat signata similia veris.
- 135. Mézes madzag helyett kigyót találhat: Pro perca scorpium.
- 136. Meztelen mint az egér: Nudior Leberde.
- 137. Mi nem istennek, hogy imádjám: Eius regulas non sunt praetorium edicta.
- 138. Most adják ám meg az árat a tűbbinek: Damnum tuum factum, nunc affertur. — Omi peccatum invenio, ea lumen senes.
- 139. Isten is munkára fizet: Ibi facientis adiuvant.
- 140. Nagy fába vágta a fejszét: Atlas coelum, 141. Nagyot hall: Bontica auris.
- 142. Négy láb is botlik (A lónak négy lába van, mégis megbotlik). Az igaz is kétszer vetezkedik egy nap) Venia primum experientia. — Elinus iustus sepius in die cadit.
- 143. Nem arra való, hogy posztóba varrják a fejet: Ille solum esse debet.
- 144. Néma gyerekek anyja sem érti a szavakat: Multas amittias silentium dremat.
- 145. Nem akoránunk nyugós a vége: Locustas lunas causaris.
- 146. Nemes volt, de elhoriták a fazekasok a földjét: In astragalus gerit nobilitatem.
- 147. Nem fér a fogara (Nem fér a gyomrába. A foga nem sülk hozzá). Stomachus ei non fert.
- 148. Nem mindig papsej: Non semper saturnalia erunt.
- 149. Nem ayalja az, akinek nem borja: Vacca vitulum, quon non pepercit, non lambit.
- 150. A ki nyarban nem gyűlt, téiben negy ebül bándokid: Neque mel, neque apes.
- 151. Megtanit a nyavaly (szükség): Necessitas magistra.
- 152. Nyomába sem hághat: Nihil ad Parmenionis suena.
- 153. Nyulat látunk, nem lesz jó szerencsénk: Lepus apparens infortunatum facit iter.
- 154. Addig nyújtózkodjal, míg a takaród ér: Ne ultra pedem calcas.

(Folyt. köv.)

Hírek és különfélek.

Ő Felsége a király, Balassa-Gyarmatra érkezése alkalmával a számtalan ékezetes kérésű dísz-magyar öltözetek a régi idők divójától változtak szeméink elé. Annyi volt a díszes és drága öltözet, hogy a már említett dírváltozat kivül, a Morsárgak, vagy Huszári dísz, a honti főispán, vagy Huszothal Emlői dr. Mátyás királybeli díszöltözet megjelölés a ki 7 lapunk stúk teréről felvesz tehát ebbe belebecseltünk teljeseen lehetetlen.

Ő Felsége a király, környékben való tartózkodása alatt, nem csakely felatalt teljeseittek az előjáróság, a kir. hivatalok személyzet, a városgyógy tisztviselők, a kintói kar a város egyes a rendezőség, elárállásolára, rendfenntartásra vállalkozó lakosai, kik a példás rendet a bankolás nélkül elárállásolást biztosították: kik lapunk stúk teréről felvesz egyenként felsorolhatunk nem lven, díszes, miközösökkel együttes csoportban emeljük ki.

Főispánunk kitüntetés Ő Felsége a király gr. Degefeld Lajos főispánunk a Lipót-rend lovagkeresztjével tüntette ki. Az érdemrendű Hieronymi belügyminiszter nyújtotta át a főispánunk. A kitüntetés nem belügyminiszteri felléptetésén után, hanem Ő Felségének saját elhatározásából történt, ami bizonyára emel a kitüntetés fontosságát. A pítess-érembe szalagján függő arany kereszt hátráfólag lett megrendelve a díszből egy nap alatt hozatott alá.

Ő Felségének Balassa-Gyarmatra érkezése alkalmával a kisrőd meglében résztvételre a felsorolhatunk kivül még Mocnary Ödön és Mocnary Sándor, Csenger Gyula, László Mór, Nagy István, Bercezy Vilmos, Ondrejovics László, Kóvárnál: Forgách János gr., Grebrián László gróf, Wenckheim Ferencz gróf, Aszóthi János, Kubinka Gyula, Szankó István, Szekelvási Adolf, Hembel Sándor, Páncsics Arthur, gróf Dóthlyan Ödön, Birke Imre, Csaky Sándor, Nyári János báró, Negro Adolf, Kiss István, Szabó János, Sósly László, Berhaz Géza, Szabó Vilmos, Vancsó Béla, Kubinyi Marlon, Haratta Alajos, Aminger László, Kucskovics Iván és Illákóczy István szolgabíró, A kintói utál Hontvármegye részéről a rendet Laskóczy Pál főszolgabíró, Popellár Bertla, Lantos és Tornay József közigygyok tartották fen. A hontiak közül csatlakoztak a kir. meutethez Laskóczy Pál, Bolgár János, Horváthy Bertalan, Kondor Emil, Kondor József, Wörögler Gyula, Ollner Oszkár stb.

Ő Felsége Balassa-Gyarmatra érkezése alkalmával Keresztúr (Hagor közigygyok csoportjából) községből egy ifjú menyecske Ő Felségének egy órái virágokból font koszorút dobott, mil Ő Felsége a király, sajátkezleg fogott fel a szírvényen megköszönt.

Ő Felsége egy a csoportokból, valamint egyesekből, még a kis gyermekekkel járó öltözeteket is a legszívesebben fogatta, már pedig ezek száma nem csakly volt.

Ő felsége a szeptember 20-iki udvari ebéd alkalmával Szotogth Pál v. h. t. tündöcsöt kifünette már arval is, hogy Arnulf bajor hercegeket személyesen bemutatla, s Ő Excellenciája ez alkalommal a herceg mellett volt.

Émléktárgyak. Ő Felsége szeretett királyunk nem feledkezett meg azokról a főbírókról sem, akik a királyrór B-Gyarmaton a rend és tisztaság s egyéb dolgokban farasztó munkát teljesítettek. Ily kitüntetés érte Baumner Arnold kintói főszolgabírókat, a ki faradástól szert ér művészt kintói szivarkatározat kapott emléktá. A tárcsa színezésből készült, egyik oldalán Ő Felsége monogramja tisztá aranyból, a monogramon feletti gyémántokkal ékesített arany kerenc. — Baumner Ottó vármegyénk pénztárnoka, aki az elszállásolást s minden irányu megbízatást a legnagyobb pontosságal teljesítette, gyémántokkal ékesített mellűt kapott jutalmul; ugyannyi jutalomban részesült Feigelstock Gyula kir. főmérnök is, aki már veselt 15 évvel a szegedi reconstruktionalis munkálkodásán tanúsított szakszerű működésért I. Ferencz József herceglévelel díszítette fel. — A köztisztaság biztosítása és a körül lábitított farasztó munka elismerése és jutalma fejében Polony Gusztáv főghédfelügyelő gyönyörű és értékes arany órá s arany láncot, végül Tapaleányi Ferencz várnagy egy step mellűt kapott emléktárával.

Királyi adományok. Ő császári és apostoli királyi Felsége ill. Balassagyarmaton időzése alkalmából saját magánpénztárából 500 forintot B-Gyarmat szegényei javára, 100 forintot a helybeli önkéntes ártóló egyesület részére legkegyelmesebben adományozni s 1000 frtot a B-Gyarmaton létesítendő gymnasium alapítványként az alispán kezébe juttatni meggyekedett. — A szegények részére szánt kegyelmeimét főispán ur ő maga már tegnap a városban személyesen kiosztotta. Bis dat, qui cito dat.

Nemeslelkű adomány. Hercegl Bercezy Vilmos ur thalászyi bizottsági tag, azon ő maga elkereséte, melyet Ő Felsége B-Gyarmaton lóltott, 50 frtot adott át a városból kezébe oly hozzáadással, hogy ugyancsany ősszeget önkéntek még négyszer fog imótelten átadni, hogy ezen összesen 250 frt a h-gyarmati szegények között híftelekethűbűbűség nélkül mindig szeptember 17-én osztassék szét. E nagylelkű adományért az előjáróság lapunk után mond az adakozók a szegények noszben köszönetet.

Ferencz Salvator főherceg szept. 19-én d.u. a királyi dejemesse végeztetől Ludányi gr. Pejachevich Arthur fogadon, onnan pedig gr. Wenckheim Ferencz fogadon a vilkei erődbe rándult cserkészi. A főherceg még aznap éjfel felé érkezett vissza.

Ferencz Salvator főherceg és kísérete Vannay Igendy ügyvéd és bankigazgatóval volt elszállásolva, a hel minden tekintetben kényelmes lakással volt. A 26 óra stúp herceg bűnulat tárgya volt városunkban. Lakásának silakái rendezen nyitva voltak s így alkalma volt sokaknak megpillantani az élénk főherceget. Elkávdokor stúp ügyelmeit tanúsított házigazdája Vannay ur irányában, ugyannyi megajándékozta őt saját nérszállásával állatott mezeképevel.

Az udvari ebédkekről írt s egyéb értékes közlemény is, lapunk szüktere miatt maradt a jövő számban.

Lapunk kitüntetés. A Nográdi Lapunk szept. 18-iki kölnö szánat a kabinétrola Ő Felségéhez juttatván, Ő Felsége ugyancsak a kabinétrola után szerkesztőnknek köszönetét fejeztette ki.

Szász Károly domonellói református püspök, ő mello-egyetem a ho 18-án d.u. 10 órákor tisztelettel a h-gyarmati reformátusok küldöttség Zeke Kálmán kir. jnár vezetésé alatt, akiknek üdvözölő beszédére a püspök ur nyájny szavakban köszönte meg a megkülönböztetést. A küldöttség tagjai egy felirat idézték a püspök úrnál. A főispánst nagy érdeklődéssel körözösködött hurok ittem helyszereit.

Ő Felsége, a u. kir. belügyminiszter átján 21-én úgy az itt tartózkodás, valamint a hadgyakorlatoknál a köztársaság részéről tapasztalt rendelt és loyális viselkedésért Nográdvármegye ártónövények legmagasabb elismerését a következő szövegű feliratszóval által nyilatkoztatta: 26793-1894. é. u. Magyar királyi belügyminiszter, Nográdvármegye köztársaságának Balassa-Gyarmaton, Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelmesebben elrendelést mellőltetett, hogy Nográdvármegye

köztársaságának azon loyális és minden irányban példás magatartásáért, melyet Ő Felségének Balassa-Gyarmaton való időzése alkalmából tanúsított, úgyzintón az ittem hadgyakorlatok alkalmából összpontosított katonaság irányában ártónövények előkényegségeit elismerésért és köszönetet tudtal adjam. Mírel a vármegye önkormányzatú színter ártónövények kifejezése mellett, oly felhívással értesitem, hogy ezen legfeljebb elismerésnek a vármegye köztársaságának minél szélesebb körében, megfelelő módon való közértelele iránt baladéttalannul intézkedjen. Balassa-Gyarmat, 1894. szeptember hó 21-én. Hieronymi a. k.

A hercegprímásnál való tisztelegő sorából sélletlen elhészölő Pongócz György ártónövények elnök, dr. Hermann Károly főszolgabíró, Nagy Mihály és ifj. Farkas Ferencz t. főjegyzők neve előbb számunkból, de a fővárosi lapokból is ajánlatokra kimeradt, mely bíbét ezennel jóvátesztünk.

A magyar miniszterek öleik réstí vettek a hadgyakorlatok, különösen gr. Andrássy Gyula, aki egyébként huzart-hadnagyi rangban van. Gr. Andrássy reggel 6 óra déli óráig kint járt a csapatokkal. Délután már annyira el volt fáradta, hogy a királyi dekadé után rendezés lefeküdt s nem fogadta sem a megyei, sem a városi köldöttségeket, még Futakit sem, ami pedig fontos dolog. Br. Fehérváry lovandéalmi miniszter fissa egységben mindig talpon volt. Hieronymi belügyminiszter ugyan jó érzéle magát környékben. Többnyire gyalog járt a városban, s a merre csak ment, mindenütt eljente a őt a köztársaság. Szept. 20-án a miniszterek Barik vendéglőjében vacsoráltak a főispán, alispán, Tihanyi Ferencz főjegyző és Szentgyörgy Antal főispáni titkár társaságban. Hogy a miniszterek mily jól és folyvasan voltak elszállásoltva, bizonyítja az nemcsak saját nyilatkozata, de azon tények, hogy a lakásokat az illetőknek személyesen nagy hálálkodások mellett s a teljes megelégedétség érzésével megköszönték.

Kinevezés. Thaisz Lajos a losonci állami tanítóképző segédtanára, rendez táncrár nevezetteti ki a vállalat-és közokt. miniszter által.

Hymen. Baranyai Károly N.-Egyeteden eljegyzte Dömök Kornélia kislányt, dr. Dömök József, volt legényi földbírókossal nép leányát.

Banderistánk. Lapunk mult számában jdd és úrhírdny miatt nem méltathatuk a királyi bevonulást oly széppé és emlékeztetőssé terő ur bandériumot, melynek névszót már közöltük. Banderistánk minden tekintetben megfelelt azon várakozásnak, amelyet hozsájk fűztünk. Zuborics Fedor ambiciózus lejtessítette a hagyakorlás feladatát s néhány nap alatt Mátyás király feke-seregehez hasonló csapatot rászóltat elő, mely, miut egy szál repült a királyi fogat előtt a sáskárolyba. — A bandériumot a városróról hőlgyek önkéntelenül megdobták a királynak szant virágokból s telken díjentesben törték ki a tribúnok szépel. Valóban festői látvány volt, a úgy tudjuk, hogy az a látványos jelenetét kértül művészi ecsettel megörökíteni egy jeles festőnek.

A hírlapok. Miaz terelőkönyvet fejelték ki Ő Felsége ittélés alatt s az általuk írt cikkékről konstaltatjuk, hogy eltekintve az itt-ott előforduló néhány tollhálálól, az itte tapasztalt rendez-és tisztaság, valamint a látványosságokról a köztársaságok-és városunkról igen szépen — az igazságnak teljeseen megfelelően emlékeztek meg. A hírlapokat köztársaságok is előnyösen fogadta. A díszbenkeltlen hírel, a gazdaság egytel telepón estélyi rendezést a hírlapoktól tiszteletre, melyen a derék stúk igen jól érezték magukat. Az estélyen résztvétel a „Pesti Hírlap” részéről Luby Sándor, városunk jelen fia és már elismert nevű író, a ki legközelebb igen kedves versfelolte leple neve a magyar irodalmat. A „Budapesti Hírlap” részéről Kemecsei Gyula, az „Egység” részéről Salamon Ödön, a „Magyar Hírlap” részéről Hellai Jenő költő barátunk, a „Pesti Napló” részéről Stóbel Imre, a „Neues Wiener Tagblatt” részéről Winter Károly, a „Heilswahr” részéről Korca Károly, ezeken kívül lapunk munkatársai a városunk több jeles fia. Hogy talpraesett tanárkönyv nem volt hiány, az mondandunk sem hall. Az alispán, akit nagyon kerestek kedres kollégáink, gyengékedése miatt nem vehetett részt az estélyen.

Díszelő. Abból az alkalomból, hogy városunkban a királylátogatásra az ev. és ref. egyházi lelő legnagyobb képviselője is megjelent, Sztaryavszky Géza, kir. közigygyok lakomát rendezett. Szász Károly, Sárkány Sámuel püspök, Simkó Frigyes er. lelk., Pajor István kir. tanácsos és városunknak más kitűnőségei díszítettké stúp vendégszolgárolt. Természetesen, hogy lasslookban nem volt hiány. Az első pohárköszöntőt Pajor István mondotta, a kinek művészséggel kikerített beszédéből meglegépen, mintogy egygrammos csatlansággyal pattant ki az a szépséges alagondolat, hogy a király Ő Felségének rendkírői ügy házával tartozunk; mert nemcsak arm mellőltett benadunk, ket, hogy megglógnott, hanem még megbecsülhetetlen drága ajándékok is hozott nekünk. Ez a megbecsülhetetlen ajándék: Szász Károly és Sárkány Sámuel. Erre Szász Károly állott föl, a ki Sztaryavszky Géza, kir. közigygyok köszönetét fel, az ő szókotl ékeszlásával fejezte ki köszönetét azon rendkírői előkényegségeit és méltóságát, melyet iránta a házigazda tanúsított. A házi gazda nem maradt válassz nélkül. A mily egyszerű, ép oly stúp alagondolata volt az, hogy ő valóban háát adhat az ezek orának, aki abban a szerencsében részesítette, hogy a magyar házában két nagynevű emberét fogadhalja szerény laklékában. Figyelmelet feltett lapunk szerkesztőnknek felköszönetje, a ki a házi közművelődés két nagy hajókat és mint köldött állítte Szász Károlyt és Pajor Istvánt. A tanácsok méltó befejezése volt az, a mit Sárkány püspök mondott a lakoma végén. Simkó Frigyes és Sztaryavszky Géza, mit házigazdákat állítette. Nérvédegyék igazán megható stúp volt az, melyben az utóbbiak azt királta, hogy a szerencsésen csatlansági kárpótolja házigygyogen a gondvilágos a jövőben azért, a mit elvesztett a multban. A vidám és emelkedett

